

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Οι Αμερικανοί επιχειρηματίες του κινηματογράφου κρίνουν για την άξια ενός καλλιτέχνη όχι τόσο από την ήθοσή του, όσο από τις εισπράξεις, που πραγματοποιούν ή ταινίες του. Από αυτής της απόψεως φαίνεται ότι η Γκρέτα Γκάρμπο πήρε τον...κατήφορο! Ένώ πέρυσι ήθελε πέμνη στον κατάλογο των καλλιτεχνών που τραβήξαν τον περισσότερο κόσμο στις σκοτεινές αίθουσες, έφτάτος ήθελε τραουστή πρώτη!... Οι αδιάφοροι κινηματογραφικοί ρεπόρτερ του Χόλλυγουντ απέδωσαν τη μετατροφή αυτή της κοινής γνώμης άπέναντι της Γκάρμπο, στο ότι η καλλιτέχνης άρχισε να δυσραστή και τους πιο φανατικούς φίλους της με την υποστήριξη της, με την άκαταξεία της, με τη μανία της να ζή πάντα μακριά από τον κόσμο... Φαίνεται ότι η «Σφιγγή του Βορρής» θα το κατάλαβε και μόνη αυτό, γιατί άρχισε τελευταία — για να επανακτήσει ίσως τη δημοτικότητά της... — να συχνάζει στα κέντρα, να τρώει σε πολυπλοκαστα ρεστοράν, να κάνει περιπάτους με τα πόδια, να άποκλείει δηλαδή το άσπρητο ίνκόγιμπο, που έγινε άλλοτε άφορητή να δημοσιονηρή δολόζιμος θύλος γύρω από τη μιστηριώδη ύπαρξή της.

Η Γκάρμπο Μορλιά, η πασίγνωστη πρωταγωνίστρια του «Καθηγορουμενή, έγγεθιτη», άποκάσσε, άκοιουθώντας το παραδέχεται πολλών Αμερικανιδων συναδέλφων της, να ήθρηση και αυτή δική της κινηματογραφική έταιρεία. Έννοείται ότι η ίδιότης της διευθυντριας δεν την έκανε να τεμαλιώση. Άπεναντίας: Πηγαίνει πρώτη στο σταιντιου και φέρνει τελευταία, άφωδ έπιθεωρησει τα πάντα, για να δη άν ενδ εν τάξει.

Το πρώτο φίλμ που γυρίζει η Γκάρμπο Μορλιά με δική της έξοδα, εντε το «Δεν Είμαστε πειά Μωρά Παδιών». Το περιεργό της ταινίας αυτής εντε ότι η ύποθεσις της εκτυλισσεται σε τρεις επιχόξ: Πρωτολειμική, πολειμική και μεταπολειμική, και ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο παρουσιάζεται στην καλλιτέχνια ή εταρεία να έμφανισθή ντιμηνή με τρεις διαφορετικές μύδες.

Η Άνναπέλλα, η όποια έπέστρεψε τελευταία στο Παρισι, ύστερ' από μια μακρά παρμονή της στο Χόλλυγουντ, άφηγήθηκε στο συντάκτη ένος Παρισιου φίλολογικου περιδικου τις έντυπώσεις της από την Αμερικανική κινηματογραφική οίκο.

—Το Χόλλυγουντ εντε πολδ ένδιαφέρων τόπος, επε, μεταδ ένλλον, η γοητευτική βεντέτα, για κεί-

- Μά έχοντε τα ψάρια...πόδια.
- Έδώ στην Καβάλλα έχοντε και ματογυάλια!
- Κι' έγω ντιμια πόσ μόνον ο πελάτες σας έχουν ματογυάλια!
- Γιατί;
- Μότι...τους τα βάξτε έσεις!...
- Άθάνατη, πρωτότυπη Καβάλλα!...

Άλλη μια φορά πάλι, πήγα στην Καβάλλα στα 1927 ή 1928, για μια βραδεία, με τον Κονδύλη.

—Ήτανε θυμωμένος, γιατί, καθώς περνούσαμε από τη Χριστούκοι, οι χωρικοί τον χωρητίσανε προσαγορευοντάς τον:

—Γεία σου, Μπάμπια - Γιάνγω!...

Θύμωσε, λοιπόν, και μουμοιφξε:

—Τόσο γέρος φάινωμα!...

Κι' έστρεψε το μουντάκι του νευρική.

—Ο πρώην ήτοιυγός του, ο καλός Άσπώτης, και ο φίλος του ο Θάνος ο Ζωγράφος, έπαισαν να τον καθιστάσουν:

—Δέν σάς γνώρισαν, κύριε πρόεδρε, τοφ έλεγε ο κ. Ζωγράφος. Τόν Άσπώτη είδανε, τόν πέρασαν για σας και γι' αυτό τόν είπαν εμπάρματ...

—Τόν Ζωγράφο είδαν, τοφ έλεγε και ο Άσπώτης. Τόν μωσιανε πώς είστε σεις και για τοπο τόν άποκαίλανε εμπάρματ...!

—Ο κ. Ζωγράφος εντε πολδ νεώτερος από τόν Κονδύλη. Όπως κι' έν εντε όμως, ο Κονδύλης κατηνύσθη με την έξήγησι αυτή, άλλα λίγο έλειψε να πιασθούν οι δύο έπιτελείς του...

—Ψτάσμε, κύριος! μωδ δέκομε τις σκέψεις άποτόμωσ ο σωφρό. Και με συνήφερε από την έποχή εκείνη στη σημερινή, που δέν άιλάξτε διόλου.

Η Καβάλλα εντε η ίδια, η περιεργη Καβάλλα, η πρωτότυπη, η άπεριγρηστη Καβάλλα. Και μια άλλη ήμερα θα σας πω το γιατί.

Η Έδιθ Μερσ

νους, πρό πάντων, οι όποιοι...μένουν στα πρόστασια, μακριά από το κέντρον!...

—Και για κείνους που μένουν μέσα στην πόλι; ρώτησε ο δημοσιογράφος.

—Άντοι εντε ήτοιχερωμένοι να ζουν, μερα και νύχτα, με τ' ατρία βουλομένη με βαμβάκι, για να μη τρελλάθουν από τις ερηιτικές διαφημισεις, που διατάλαιν με τεράστια μεγάρωνα δια τα γυνωστά και άγρωστα έπιτοκοιτα...

—Θά ξαναγαρηστέ στο Χόλλυγουντ;

—Άντο δέν το ξέρω άκόμη. Άν η Αμερικανική έταιρεία ζητήσει ν' άναγεσθη το σινδύλοσι με τόν Ζάν Μυρά... θά ξαναπάω και γω στην Αμερική...

—Ο Ζάν Μυρά, βλέπετε, εντε ο μιστηρη της Άνναπέλλας; και πρόκειται να κάνουν σιντωιότητα τους γυιους των...

Μια άπιστευτη είδησ, μεταδίδεται από το Χόλλυγουντ: Ο Γκόξερ τόν Στέρνμπεργκ, ο μεγαλοήνης Γερμανός σκηνοθέτης, ο δημοηγρός του «Γαλασιου Άγγελοσ» και του «Σαρκώη Έστρεξ», ο άνθρωπος, στον όποιο κυρίως όφειλε την όδο της η Μάρλεν Ντήτριχ, έπαθε τελευταία μια διανοητική παράκρουσι τόσο σοβαρή, ώστε η Παρισιαύνη άναγάρστηρε να τόν κλείσει σ' ένα ψυχιατρείο, είδοκόπντας συγχρόως και τη σφιγγή του, η όποια μένει στο Μόναχο.

Έννοείται ότι άφορητή το άτοχημάτος, που συνέθη στον σωματεθίστατο σκηνοθέτη, εντε το τρελλό του άπελομένο πάθος του για τη Μάρλεν, η όποια τόν άποκέρνει από πέρυσι, προσπαθόντας ν' άπολαγη από την έπίδρασι του, που την θεωμει καταστρηπτική για τη νευρική της κατάσταση. Και η άλίθια εντε ότι ο Στέρνμπεργκ άνάγκασσε δια της βίας σχεδόν — δια της ψυχολογικής βίας — την Μάρλεν Ντήτριχ να μεταβληθή από εύθημη κοκκαυρά, που ήταν άλλοτε, σε μια ομωρία γυναικα, σε μια παθαλογική γυναικα, που δέν μένει με τίποτα είγαροιστημένη και που δέν ξέρει ούτε η ίδια τι ζητάει...

Δέν άποκλείεται όμως η παρμωιων είδησις να εντε διακομητικό κόπο της «Παρισιαύνης», η όποια θά άνθεσε ίσως στον Στέρνμπεργκ το γυρισμα κανενός καινούριου φίλμ και ζηται τώρα, σημερινα με τας Αμερικανιάς μεθόδους, να δημοιογήσει θόρηθο γύρω από το όνμαί του...

—Τι φρονείτε περί έρωτος; ρώτησε τελευταία ο συντάκτης ένος Παρισιου κινηματογραφικου περιδικου της γνωστοτάτη Γαλλιδα πρωταγωνίστρια Έδιθ Μερσ, η όποια είχε άποπειραθή τόν περμωμένο μίμη ν' αυτοκτονιση.

—Μά, να σας πω... Έργάζομαι από τις έξη το πρωι ως τα μεσάνυχτα στον κινηματογράφο και στο θέατρο! άποκρίθηκε η γοητευτική βεντέτα. Δέν εύκαρω, λοιπόν, ν' άπασχοληθω με τόν έρωτα!...

—Δέν συγχωρείτε... έπιμενε ο άδίκαιος ρεπόρτερ. Δέν σας ρώτησα αν άπασχολείσθε με τόν έρωτα, άλλα τι γνώμη έχετε γι' αυτόν.

—Έν πρώτος, ότι δέν έχει καμιά, μαι καμιά άπολυτος σχέση με το γάμο... Δεύτερον, ότι εντε μια διακοδώςισ τόσο άπαρηιτη στον άνθρωπο... όσο και η άτοκατοστρη του. Σημληηρωματικώς, σας πληροφοροφω ότι δέν μ' άρέσκειο διόλου ο άφρασι άνδρες, ότι θέλω προ πεπτός τόν άνδρα έξωτον, άνθρωπο δηλαδή με αντίληψη και ίκανό.

—Άνετε ότι στον ίδιωτικό σας βία δέν είσθε διόλου έντυχισημένη... συνέχισε ο άδιόφωτος δημοσιογράφος. Μπορείτε να μωδ πητε το γιατί; Μήπως επειδή δέν βρισκετε άκόμη τόν άνδρα που όνειροπολείτε; Μά η Έδιθ Μερσ δέν έδωσε άπάντη σταν αυθήδη αυτή έρώτησι.

Ο Άμπελ Γιάνας, ο έξάλλος σκηνοθέτης του «Έλους του Κόσμου», της «Μάτερ Ντολοφός» και άλλων δραματικωτάτων φίλμ, τα όποια ό- μως προκαυον ως έπί το πλείστον το μειδιαμα με τόν άφόρητο ρομαντιόμο του, το έβαλε πεισιμα να κινηματογραφητη την «Κυρία με τας Κωμειλάς», το άριστογρηματικό μυστηόγραμμα του Άλεξάνδρου Λομιά ύιου. Η πασίγνωστη—από πολλές άπόψεις...—Μαριξ Σουαζό, η όποια ίσχυρησθη κάποτε ότι κατόρθωσε ν' άνέθη μετεμωριση στον Άγιον Όρος, για να μωρθή έτοι να πουλήση άντίπαια ένος ρανταστικού ρεπορτάζ της με τόν τίτλο: «Ένα Μήνα με τούς Άνδρες...» συζητόντας τελευταία με μια παρεια καλλιτεχνών, εντε, σχετικα με την άπόφασι αυτή την πράξι, το έξης άμμητο:

- Άν ο Γιάνας πραγματοποιησθη τη σκέψη του, το άριστογρημα του Λομιά θα πάγη να εντε άθάνατα...
- Γιατί; τήν ρώτησαν οι φίλοι της.
- Γιατί, άπολυτοσστα, ο Γιάνας θα τόν...σ κ ο τ ό σ η!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.